YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (suuri jaosto)

2 päivänä toukokuuta 2006 *

Asiassa C-436/03,

jossa on kyse EY 230 artiklaan perustuvasta kumoamiskanteesta, joka on nostettu 14.10.2003,

Euroopan parlamentti, asiamiehinään aluksi J. L. Rufas Quintana ja E. Waldherr, sittemmin E. Waldherr ja R. Passos, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

jota tukee

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään aluksi C. Schmidt, sittemmin J.-F. Pasquier, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään J.-P. Jacqué ja M. C. Giorgi Fort,

vastaajana,

jota tukevat

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään E. Braquehais Conesa, prosessiosoite Luxemburgissa, ja

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehenään R. Caudwell, jota avustavat Lord P. Goldsmith ja N. Paines, QC, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijoina,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas ja J. Makarczyk sekä tuomarit J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), R. Schintgen, J. Klučka, U. Lõhmus, E. Levits ja A. Ó Caoimh,

julkisasiamies: C. Stix-Hackl,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 12.7.2005 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan parlamentti vaatii eurooppaosuuskunnan (SCE) säännöistä 22 päivänä heinäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1435/2003 (EUVL L 207, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus) kumoamista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Riidanalainen asetus annettiin EY 308 artiklan nojalla. Siinä säädetään eurooppaosuuskuntaan (SCE) sovellettavista yhtenäisistä säännöistä erityisesti yhteisöjen rajat ylittävän yhteistyön esteiden poistamiseksi samalla, kun osuuskuntien erityispiirteet otetaan huomioon.

3 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan toisessa perustelukappaleessa todetaan näin ollen seuraavaa:

"Sisämarkkinoiden toteuttaminen sekä sen myötä taloudellisen ja sosiaalisen tilanteen parantaminen koko yhteisössä edellyttävät paitsi kaupan esteiden poistamista myös tuotannon rakenteiden sopeuttamista yhteisön laajuisesti. Tätä varten on välttämätöntä, että kaikentyyppiset yritykset, joiden toiminta ei palvele pelkästään paikallisia tarpeita, voisivat suunnitella toimintansa uudelleenjärjestämistä ja toteuttaa sen yhteisön tasolla."

4 Kyseisen johdanto-osan 11–14 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

"(11) Kansalliset rajat ylittävää yhteisön osuuskuntien välistä yhteistyötä haittaavat tällä hetkellä oikeudelliset ja hallinnolliset vaikeudet, jotka olisi poistettava rajattomilta markkinoilta.

(12) Yhteisiin periaatteisiin perustuvan mutta osuuskuntien erityispiirteet huomioonottavan osuuskuntien eurooppalaisen oikeudellisen muodon käyttöönottamisen avulla osuuskunnat voisivat toimia kansalliset rajat ylittäen koko yhteisön alueella tai osalla sitä.

(13) Tämän asetuksen pääasiallinen tavoite on antaa eri jäsenvaltioissa asuville luonnollisille henkilöille tai eri jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti

perustetuille oikeushenkilöille mahdollisuus perustaa SCE. Asetuksella annetaan myös mahdollisuus perustaa SCE sulauttamalla kaksi olemassa olevaa osuuskuntaa tai muuntamalla kansallinen osuuskunta uuteen muotoon ilman, että se ensin puretaan, kunhan osuuskunnan sääntömääräinen kotipaikka ja pääkonttori ovat jossain jäsenvaltiossa ja sillä on toimipaikka tai tytäryhtiö muussa jäsenvaltiossa.

(14) Ottaen huomioon SCE:n erityisen yhteisöllisen luonteen ei tässä asetuksessa säädetyllä SCE:n 'tosiasiallista kotipaikkaa' koskevalla järjestelmällä ole vaikutusta jäsenvaltioiden lainsäädäntöön eikä se aseta ennakolta rajoituksia yhtiöoikeuden alan muiden yhteisön säädösten osalta tehtäville valinnoille."

5 Riidanalaisessa asetuksessa säädetään erityisesti SCE:n perustamista koskevista säännöistä (2 artikla), SCE:n vähimmäispääomasta (3 artikla) ja SCE:n säännöistä (5 artikla). Riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 5 kohdan mukaan SCE on oikeushenkilö.

6 Riidanalaisen asetuksen 6 artiklassa säädetään seuraavaa:

"SCE:n sääntömääräisen kotipaikan on sijaittava yhteisössä samassa jäsenvaltiossa kuin yhtiön pääkonttori. Jäsenvaltio voi lisäksi säätää, että sen alueella rekisteröity SCE on velvollinen pitämään pääkonttorinsa ja sääntömääräisen kotipaikkansa samassa paikassa."

7 Riidanalaisen asetuksen 7 artiklassa puolestaan säädetään SCE:n sääntömääräisen kotipaikan siirtämisestä, joka ei johda SCE:n oikeushenkilöllisyyden lakkaamiseen, seuraavaa:

"1. SCE:n sääntömääräinen kotipaikka voidaan siirtää toiseen jäsenvaltioon 2–16 kohdan mukaisesti. Siirrosta ei seuraa SCE:n purkautuminen eikä uuden oikeushenkilön syntyminen."

8 Riidanalaisen asetuksen 8 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"SCE:hen sovelletaan:

a) tämän asetuksen säännöksiä;

b) sen sääntöjen määräyksiä silloin, kun se tässä asetuksessa nimenomaisesti sallitaan;

c) niiden asioiden osalta, joita ei ole säännelty tässä asetuksessa tai, jos asia on säännelty siinä vain osittain, asetuksen piiriin kuulumattomien seikkojen osalta:

i) jäsenvaltioiden lainsäädäntöä, joka on annettu erityisesti SCE:tä koskevien yhteisöoikeudellisten toimenpiteiden täytäntöönpanemiseksi;

ii) jäsenvaltioiden lainsäädäntöä, jota sovellettaisiin SCE:n sääntömääräisen kotipaikan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti perustettuun osuuskuntaan;

iii) SCE:n sääntöjen määräyksiä samoin edellytyksin kuin sen sääntömääräisen kotipaikan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti perustettuun osuuskuntaan."

9 Riidanalaisessa asetuksessa sallitaan myös rajat ylittävät eurooppaosuuskuntien sulautumiset (riidanalaisen asetuksen 2 artiklan 1 kohdan neljäs luetelmakohta ja 19–34 artikla).

Riidanalaisen asetuksen antamiseen johtanut lainsäädäntömenettely

10 Euroopan yhteisöjen komissio esitti Euroopan unionin neuvostolle SCE:tä koskevan alkuperäisen ehdotuksensa 6.3.1992 (EYVL 1992, C 99, s. 14). Tämän ehdotuksen perustana oli EY:n perustamissopimuksen 100 a artikla (josta on muutettuna tullut EY 95 artikla).

11 Kun perustamissopimuksia oli muutettu Maastrichtin sopimuksella ja Amsterdamin sopimuksella, kyseisen asetusehdotuksen oikeudellinen perusta mukautettiin vastaamaan EY 95 artiklaa. Parlamentti vahvisti tämän oikeudellisen perustan lausunnossaan.

12 Neuvostossa käytyjen neuvottelujen seurauksena oikeudellista perustaa muutettiin siten, että EY 95 artikla korvattiin EY 308 artiklalla. Muutoksen vuoksi neuvosto päätti kuulla parlamenttia uudelleen.

13 Parlamentti vaati 14.5.2003 antamassaan lausunnossa EY 95 artiklan säilyttämistä oikeudellisena perustana. Komissio tuki tätä kantaa lausuessaan parlamentin tekemistä tarkistuksista.

14 Neuvosto antoi riidanalaisen asetuksen virallisesti 22.7.2003 ja vahvisti EY 308 artiklan sen oikeudelliseksi perustaksi.

Asianosaisten vaatimukset ja asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa

15 Parlamentti vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen asetuksen

- pysyttää sen vaikutukset voimassa siihen asti, kunnes asiaa koskeva sellainen uusi lainsäädäntö tulee voimaan, joka annetaan kohtuullisessa ajassa asianmukaista oikeudellista perustaa käyttäen

- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

16 Neuvosto vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

17 Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 9.3.2004 antamalla määräyksellä komissio hyväksyttiin väliintulijaksi tukemaan parlamentin vaatimuksia. Samalla määräyksellä Espanjan kuningaskunta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta hyväksyttiin väliintulijoiksi tukemaan neuvoston vaatimuksia.

Kanne

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

18 Parlamentti esittää kanteensa tueksi yhden kanneperusteen, jonka mukaan riidanalaisen asetuksen oikeudelliseksi perustaksi valittiin virheellisesti EY 308 artikla. Parlamentin mukaan EY 95 artikla on asianmukainen oikeudellinen perusta.

19 Tämän osalta parlamentti palauttaa mieleen, että jäsenvaltioiden yhteisöoikeuden erot haittaavat osuuskuntien toimintaa erityisesti niiden kotipaikan siirron ja rajat ylittävien sulautumisten osalta.

20 Parlamentti katsoo edelleen, että asetuksen oikeudellisena perustana voi ilman muuta olla EY 95 artikla. Jäsenvaltioiden lainsäädäntöä voidaan näin ollen lähentää myös siten, että kansallista lainsäädäntöä täydennetään perustamalla eurooppalaisia oikeudellisia muotoja. SCE:n osalta jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen on tarpeen Euroopan laajuisten osuuskuntien perustamiseksi ja hallinnoimiseksi.

21 Parlamentti lisää, että EY 95 artiklaan sisältyvä "lähentämisen" käsite kattaa paitsi toimenpiteet, joilla pyritään poistamaan kansallisten oikeusjärjestysten eroista johtuvat rajoitukset, myös ne toimenpiteet, joiden tarkoituksena on ylittää kansallisten oikeusjärjestysten alueelliset rajat sikäli kuin se on sisämarkkinoiden toteuttamisen ja toiminnan kannalta tarpeen.

22 Tämän osalta parlamentti kiistää neuvoston argumentin, jonka mukaan lähentämistoimenpide välttämättä tarkoittaa kansallisten säännösten täyttä tai osittaista korvaamista. Parlamentin mukaan yhteisöjen tuomioistuin on sitä paitsi hyväksynyt, että jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen, johon EY 95 artiklassa pyritään, on mahdollista, vaikka joissakin jäsenvaltioissa ei ole annettu tietystä asiasta mitään lainsäädäntöä (asia C-377/98, Alankomaat v. parlamentti ja neuvosto, tuomio 9.10.2001, Kok. 2001, s. I-7079, 15 kohta).

23 Parlamentti kiistää myös sen neuvoston väitteen, jonka mukaan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisen ennakkoedellytyksenä on jäsenvaltion toimivalta antaa asiassa sellaista lainsäädäntöä, jonka vaikutukset ovat samat kuin lähentämisellä. Parlamentin mukaan tällaista edellytystä ei voida johtaa EY 95 artiklasta varsinkaan, kun jäsenvaltio ei voi saavuttaa yksinään tulosta, joka olisi lainsäädännön lähentämisen kanssa identtinen.

24 Parlamentti korostaa vielä, että EY 308 artikla ei ole riidanalaisen asetuksen antamisen asianmukainen oikeudellinen perusta, sillä kyseisen määräyksen käyttö edellyttää muun muassa sitä, että EY:n perustamissopimuksessa ei määrätä mistään nimenomaisesta toimintavallasta asetetun tavoitteen saavuttamiseksi, mutta asia ei ole näin nyt käsiteltävänä olevassa asiassa.

25 Parlamentin mukaan eurooppaosuuskunnan perustamista ei voida rinnastaa uuden oikeuden luomiseen kansallisten oikeuksien rinnalle, kuten on asia immateriaalioikeuksien alalla (ks. mm. yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1) ja yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista 27 päivänä heinäkuuta 1994 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2100/94 (EYVL L 227, s. 1)). Parlamentti toteaa vielä, että näissä EY 308 artiklaan perustuvissa asetuksissa on perustettu yhteisön hallintoelimiä, jotka ovat oikeushenkilöitä ja jotka ovat taloudellisesti ja hallinnollisesti riippumattomia, mitä ei tehdä riidanalaisessa asetuksessa.

26 Parlamentti nimittäin väittää, että eurooppaosuuskunta ei ole sellainen uudenmuotoinen yhteisö, jolla ei olisi yhteyttä jäsenvaltioiden lainsäädäntöön, koska riidanalaisessa asetuksessa ei säädetä eurooppaosuuskunnasta tyhjentävästi vaan ainoastaan säännellään sen rakennetta ja viitataan järjestelmällisesti sen jäsenvaltion, jossa sen sääntömääräinen kotipaikka on, sovellettavaan lainsäädäntöön.

27 Väliintulijana olevan komission näkemys on identtinen parlamentin näkemyksen kanssa. Se myös tulkitsee EY 95 artiklaan sisältyvää "yhdenmukaistamisen" käsitettä laajasti.

28 Komission mukaan riidanalaisella asetuksella pyritään parantamaan sisämarkkinoiden toteuttamisen ja toiminnan edellytyksiä edistämällä palvelujen tarjoamisen

vapauden rajoitusten poistamista siten, että siinä säädetään sellaisesta eurooppalaisesta oikeudellista muodosta, jonka avulla osuuskunnat voivat toimia yli kansallisten rajojen. Komissio väittää nyt käsiteltävänä olevan asian osalta, että eurooppaosuuskunnan erityisillä yhteisön oikeuteen perustuvilla säännöillä täydennetään osuuskuntien kansallisia sääntöjä niiden rajat ylittävän toiminnan kehittymisen helpottamiseksi.

29 Neuvosto puolestaan katsoo, että riidanalaisella asetuksella luodaan uusi, ulottuvuudeltaan eurooppalainen oikeudellinen muoto kansallisen oikeuden mukaan perustettavien osuuskuntien lisäksi.

30 Neuvosto lisää, että pelkästään se, että yhteisön toimen tarkoituksena on sisämarkkinoiden toteuttaminen ja toiminta, ei riitä siihen, että tällaisen toimen oikeudellisena perustana on välttämättä EY 95 artikla. Neuvoston mukaan EY 14 artiklassa täsmennetään, että EY 95 artikla on vain yksi artikla muiden joukossa sisämarkkinoiden toteuttamiseksi.

31 Neuvosto katsoo, että jotta kyseinen toimi voisi perustua EY 95 artiklaan, sillä olisi lähennettävä kansallisia lainsäädäntöjä ja pyrittävä poistamaan niitä esteitä, joita kansallisten lainsäädäntöjen eroista ja/tai niiden rajallisesta alueellisesta vaikutuksesta aiheutuu perustamissopimuksen tavoitteiden toteuttamiselle.

32 Neuvosto väittää, että yhdenmukaistamistoimenpiteen on välttämättä johdettava tulokseen, johon olisi ollut mahdollista päästä identtisen lainsäädännön samanaikaisella antamisella kussakin jäsenvaltiossa. Käsiteltävänä olevassa asiassa yhdelläkään jäsenvaltiolla ei kuitenkaan ollut erikseen tarkasteltuna valtaa säätää riidanalaisessa asetuksessa säädetyn kaltaisista säännöistä.

33 Näin ollen neuvosto katsoo, että koska muuta artiklaa ei ollut käytettävissä, ainoastaan EY 308 artikla saattoi olla kyseisen asetuksen oikeudellisena perustana.

34 Espanjan kuningaskunta ja Yhdistynyt kuningaskunta, jotka ovat asiassa väliintulijoina, katsovat myös, että eurooppaosuuskunta on uusi oikeudellinen muoto. Riidanalainen asetus oli siis annettava EY 308 artiklan nojalla.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

35 Toimen antamisessa käytettävä oikeudellinen perusta on määritettävä kyseisen toimen sisällön ja pääasiallisen tarkoituksen perusteella (ks. mm. asia C-155/91, komissio v. neuvosto, tuomio 17.3.1993, Kok. 1993, s. I-939, Kok. Ep. XIV, s. I-61, 19–21 kohta ja em. asia Alankomaat v. parlamentti ja neuvosto, tuomion 27 kohta).

36 Tämän osalta EY 308 artiklan valitseminen toimen oikeudelliseksi perustaksi on perusteltua ainoastaan, jos missään muussa perustamissopimuksen artiklassa ei anneta yhteisön toimielimille tämän toimen antamisen edellyttämää toimivaltaa (ks. asia 45/86, komissio v. neuvosto, tuomio 26.3.1987, Kok. 1987, s. 1493, Kok. Ep. IX, s. 55, 13 kohta ja asia C-350/92, Espanja v. neuvosto, tuomio 13.7.1995, Kok. 1995, s. I-1985, 26 kohta).

37 Yhteisöjen tuomioistuin on näin ollen jo katsonut, että yhteisö voi EY 308 artiklan perusteella luoda uusia immateriaalioikeuksia kansallisten oikeuksien rinnalle (ks. lausunto 1/94, 15.11.1994, Kok. 1994, s. I-5267, Kok. Ep. XVI, s. I-237, 59 kohta; em. asia Espanja v. neuvosto, tuomion 23 ja 27 kohta ja em. asia Alankomaat v.

parlamentti ja neuvosto, tuomion 24 kohta). EY 308 artiklaa ei sitä vastoin voida käyttää oikeudellisena perustana silloin, kun kyseessä olevassa yhteisön toimessa ei luoda uutta suojaavaa oikeutta yhteisön tasolla vaan ainoastaan yhdenmukaistetaan säännöt, joista jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädetään kyseisen oikeuden myöntämiseksi ja suojaamiseksi (em. asia Alankomaat v. parlamentti ja neuvosto, tuomion 25 kohta).

38 EY 95 artiklasta on todettava, että tässä määräyksessä annetaan yhteisön lainsäätäjälle toimivalta antaa toimia sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa koskevien edellytysten parantamiseksi, ja näillä toimilla on tosiasiallisesti oltava tämä tarkoitus siten, että niillä edistetään perustamissopimuksessa taattujen taloudellisten vapauksien, kuten sijoittautumisvapauden, esteiden poistamista (ks. mm. asia C-376/98, Saksa v. parlamentti ja neuvosto, tuomio 5.10.2000, Kok. 2000, s. I-8419, 83, 84 ja 95 kohta ja asia C-491/01, British American Tobacco (Investments) ja Imperial Tobacco, tuomio 10.12.2002, Kok. 2002, s. I-11453, 60 kohta).

39 EY 95 artiklan käyttö oikeudellisena perustana on mahdollista myös silloin, kun pyritään ehkäisemään sellaisten kaupan esteiden syntymistä, jotka aiheutuvat jäsenvaltioiden lainsäädännön epäyhtenäisestä kehityksestä, mutta tällaisten esteiden syntymisen on oltava todennäköistä, ja kyseisen toimen tarkoituksena on oltava niiden ehkäiseminen (ks. vastaavasti em. asia Espanja v. neuvosto, tuomion 35 kohta; em. asia Saksa v. parlamentti ja neuvosto, tuomion 86 kohta; em. asia Alankomaat v. parlamentti ja neuvosto, tuomion 15 kohta ja em. asia British American Tobacco (Investments) ja Imperial Tobacco, tuomion 61 kohta).

40 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa riidanalaisen asetuksen sisällöstä ja tavoitteesta ilmenee, että tällä asetuksella pyritään säätämään uudesta oikeudellisesta muodosta osuuskuntien kansallisten muotojen rinnalle, kuten sitä paitsi todetaan riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 12 ja 14 perustelukappaleessa, joiden mukaan eurooppa-osuuskuntaa on pidettävä osuuskuntien eurooppalaisena oikeudellisena muotona, jolla on erityinen yhteisöllinen luonne.

41 Eurooppaosuuskunnan oikeudelliseen muotoon nimittäin sovelletaan riidanalaisen asetuksen 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan ensisijaisesti tätä asetusta. Sen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan eurooppaosuuskuntaan voidaan soveltaa myös eurooppaosuuskunnan sääntöjä silloin, kun se riidanalaisessa asetuksessa nimenomaisesti sallitaan. Kyseisen asetuksen 8 artiklan 1 kohdan c alakohdassa viitataan ainoastaan toissijaisesti niiden asioiden osalta, joita ei säännellä tässä asetuksessa tai eurooppaosuuskunnan säännöissä, muun muassa sen jäsenvaltion lainsäädäntöön, jonka alueella eurooppaosuuskunnalla on sääntömääräinen kotipaikka.

42 Lisäksi eurooppaosuuskunnan perustamista koskevat edellytykset, joista säädetään riidanalaisen asetuksen 2 artiklassa, koskevat vain eurooppaosuuskuntaa. Eurooppaosuuskunnalle erityistä on myös se riidanalaisen asetuksen 7 artiklassa säädetty mahdollisuus, jonka mukaan eurooppaosuuskunnan sääntömääräinen kotipaikka voidaan siirtää jäsenvaltiosta toiseen ilman, että siirrosta seuraisi eurooppaosuuskunnan purkautuminen tai uuden oikeushenkilön syntyminen.

43 Lopuksi on todettava, että riidanalaisen asetuksen 9 artiklasta, jonka mukaan eurooppaosuuskuntaa on kohdeltava jokaisessa jäsenvaltiossa samalla tavoin kuin sen kotipaikan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti perustettua osuuskuntaa, ilmenee, että eurooppaosuuskunnan oikeudellinen muoto on voimassa rinnakkain kansallisen oikeuden mukaan perustettavien osuuskuntien oikeudellisen muodon kanssa.

44 Näin ollen ei voida katsoa, että riidanalaisella asetuksella, jolla ei muuteta voimassa olevia kansallisia lainsäädäntöjä, pyrittäisiin lähentämään osuuskuntiin sovellettavaa jäsenvaltioiden lainsäädäntöä, vaan sen tarkoituksena on luoda uusi osuuskunnan oikeudellinen muoto kansallisten muotojen rinnalle.

45 Tähän toteamukseen ei vaikuta se, että riidanalaisessa asetuksessa ei säädetä tyhjentävästi kaikista eurooppaosuuskuntiin sovellettavista säännöistä ja että siinä viitataan tiettyjen seikkojen osalta sen jäsenvaltion lainsäädäntöön, jonka alueella eurooppaosuuskunnalla on sääntömääräinen kotipaikka, koska tämä viittaus on, kuten edellä todettiin, luonteeltaan toissijainen.

46 Edellä esitetystä seuraa, että EY 95 artikla ei voinut olla asianmukainen oikeudellinen perusta riidanalaiselle asetukselle, joka annettiin perustellusti EY 308 artiklan nojalla.

47 Koska kanteen ainoa kanneperuste ei ole perusteltu, kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

48 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska neuvosto on vaatinut parlamentin velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska parlamentti on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Saman työjärjestyksen 69 artiklan 4 kohdan mukaan Espanjan kuningaskunta, Yhdistynyt kuningaskunta ja komissio, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (suuri jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Euroopan parlamentti velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3) Espanjan kuningaskunta, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta sekä Euroopan yhteisöjen komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Allekirjoitukset